

РЕШЕНИЕ

№ 1575

гр. София, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 23.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7086** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл.от АПК.

Образувано е въз основа Решение № 7450/26.07.2022г., постановено по адм. дело № 11215/2021г., по описа на ВАС, Седмо отделение, с което е отменено Решение № 5183/16.08.2021г., по адм. дело № 983/2019г., по описа на АССГ, в частта, в която е отменено решение № 170/05.10.2018г. на председателя на Патентно ведомство в частта за заличаване регистрацията на марка с рег. № 56718 Брускети, словна, за стоките от клас 30 МКСУ „брашно“ и преписката е върната на органа със задължителни указания.

С обжалваното решение Административен съд - София град, е отменил решение № 170/05.10.2018г. на председателя на Патентно ведомство, в частта му, с която на основание чл.46, ал.5, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.11, ал.1, т.2 и т.4 от ЗМГО се заличава регистрацията на марка с рег. № 56718 Брускети, словна, за стоките от клас 30 „брашно“, по жалба вх. №70109782/09.01.2019 г. на „Фискота Фууд“ ЕАД – Шумен.

Жалбоподателят – „Фикосота Фууд“ ЕАД, редовно призовани, не се представляват в настоящото производство.

Ответникът – Председателят на Патентно ведомство, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, моли съда да я отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна – „Дъ Бейкърс“ АД оспорва жалбата. Считат, че при постановяване оспореното решение Патентно ведомство /ПВ/, не е допуснало

процесуални нарушения и не е нарушило материално-правните разпоредби на ЗМГО. Сочи се, че стоките „брашно и произведения от зърнени храни“ са в една обща подкатегория на категорията храни, за които е заличена марката, която следва да се преценява в цялост. Считат решението на ПВ в частта му, с която заличава марката „Брускети“ за стоката „брашно“, на основание чл. 11, ал.1, т.2 и 4 във вр. с чл.26, ал.1 от ЗМГО (отм.), за правилно и в съответствие с материалните разпоредби на ЗМГО и принципите, залегнали в Ницката класификация на стоките и услугите. Относно липсата на присъща отличителност на марката, заинтересованата страна намира, че думата „Брускети“ не може да изпълнява функцията на марка и не може да служи за отличаване на стоките на нейния притежател от стоките на други лица, поради факта, че означението „Брускети“ се възприема от релевантния кръг потребители единствено като означение, предоставящо информация за характера на въпросните стоки, но не указва техният произход. Според заинтересованата страна към датата на подаване на заявката за словната марка Брускети, думата няма отличителен характер, а е указателна за характеристиката на стоките, от гледна точка на тяхното естество, вид (а не търговски произход), като думата е навлязла широко в българския език преди 2005 г. Относно липсата на придобитата отличителност счита, че решението на ПВ в частта, относно произнасянето по претенциите за придобита отличителност на словната марка „Брускети“ е правилно и законосъобразно. Според заинтересованата страна в доказателствата по делото липсва самостоятелно използване на думата „Брускети“ на български език за отличаване на стоките от клас 30. Напротив, всички доказателства се отнасяли до използването на други марки, комбинирани и на латиница – Bruschette Maretti и Maretti, в които думата „Брускети“ е композиционно свързана с отличителната дума Maretti и не представлява самостоятелно използване на марка, идентична на атакуваната. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата и представените писмени становища от страните основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Процесната марка с рег. №56718 БРУСКЕТИ, словна, е регистрирана на 30.11.2006 г., като е заявена на 12.01.2005 г. от „Итал Фууд“ ЕАД – Шумен /към настоящия момент „Фикосота Фууд“ ЕАД/, за стоки и услуги от класове 29,30,35, 41 и 43 на МКСУ.

С искане №70072547/16.06.2017 г. на „ДЪ БЕЙКЪРС“ ЕООД-Шумен /сега „Дъ Бейкърс“ АД/ за заличаване на марката за стоките от клас 30 „брашно и произведения от зърнени храни; хляб; сладкиши и тестени изделия“ на основание чл.11, ал.1, т.2, т.3 и т.4 вр. чл.26, ал.1 от ЗМГО /отм./ е започнало административното производство.

В хода на производството по разглеждане на постъпилото искане за заличаване на регистрацията на марка с рег. №56718 БРУСКЕТИ, словна, притежателят на марката е декларирал пред ПВ, че частично се отказва от правото си върху марката по реда на чл.24 от ЗМГО /отм./. Въз основа на тази декларация с решение на Председателя на ПВ от 13.03.2018 г., е вписано ограничение на списъка на стоките от клас 30 на марката, по искане на собственика. Вписването на ограничението е факт, публично достъпен, в сила понастоящем.

С решение №170/05.10.2019 г. на Председателя на Патентното ведомство регистрацията на марката е заличена на основание чл.11, ал.1, т.2 и 4 от ЗМГО /отм./

за всички стоки от клас 30, за които марката е била заявена, като искането за заличаване е отхвърлено като неоснователно във връзка с другото правно основание по чл.11, ал.1, т.3 от ЗМГО. За да достигне до този извод административният орган е посочил, че процесната марка изцяло се състои от словния елемент „Брускети“, обозначаващ поначало препечено от двете страни резенче хляб, което често се консумира като предястие, гарнирано със зехтин, различни подправки, зеленчуци и други. От друга страна, атакуваните стоки от клас 30 представляват различни видове произведения от зърнени култури. Предвид естеството на стоките и значението на думата „Брускети“, административният орган е преценил, че процесната марка директно указва вида на стоките от клас 30, за които марката е била заявена, съответно, че е описателна и лишена от отличителен характер по смисъла на чл.11, ал.1, т.2 и 4 от ЗМГО /отм./. Относно приложимостта на чл.11, ал.1, т.3 от ЗМГО /отм./ ответника е обосновал, че марката не попада в тази забрана, тъй като посоченото значение на думата „Брускети“ изначално е присъщо за нея, а не е следствие и не произтича от начина на използването на този словен елемент в търговския оборот. По делото е приета цялата административна преписка по издаване на обжалваното решение.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от лице инициатор на производството пред административния орган, срещу акт с неблагоприятно за молителя съдържание, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Съгласно §5 ал.2 от ПЗР на Закон за марките и географските означения /ДВ, бр. 98 от 13 декември 2019 г., в сила от 17.12.2019 г./ новият закон се прилага за исканията за отмяна и заличаване на регистрация на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането му в сила. Тъй като настоящото административно производство е започнало със заявление за заличаване на регистрация на марка от 16.06.2017 г., а обжалваното решение е от 05.10.2018 г., административното производство се е развило по вече отменения ред, като едва в хода на съдебното производство е влязъл в сила действащия ЗМГО, поради което настоящото съдебно производство следва да се разглежда по сега действащия ЗМГО.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Патентно ведомство, съобразно правомощията, предвидени в чл.75, ал.4 от ЗМГО. Решението е издадено в предвидената от закона форма и съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховния административен съд, съществено е това нарушението, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Производството е започнало по искане на опонента. Препис от искането е връчено на заявителя, който се е възползвал от дадената му възможност за становище и представяне на доказателства, с което настоящият състав приема, че административният орган е спазил процедурата. Оспорваното решение е издадено в

съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно чл.36, ал.1 във вр. с чл.11 от ЗМГО регистрацията на марка се заличава, когато е извършена в нарушение на изискванията. Изискванията на чл.11, ал.1, т.2 от ЗМГО сочат, че абсолютно основание за отказ за регистрация на марка е такава, която няма отличителен характер. Съгласно т.4 основание за отказ/заличаване на марка е марка, която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите.

Основната функция на марките, съгласно съдебната практика на СЕС, е да гарантира на потребителя идентичността на произхода на означената стока, като му позволи, без възможност от объркване, да различи означената стока от стоки, които имат друг произход. Именно с оглед защитата на обществения интерес, предвид необходимостта определени думи и означения да останат свободни за използване от всички, в чл.11, ал.1, т.2 и т.4 от ЗМГО са предвидени описаните специални забрани за регистрация на определени категории знаци.

В конкретния случай марката е словна и се състои изключително от словния елемент „Брускети“. Както се установява и от приложените в административната преписка материали, думата „брускета“, съответно „брускети“ /мн.ч./, се отнася до препечено от двете страни резенче хляб, което често се консумира като предястие, гарнирано със зехтин, различни подправки, зеленчуци и други. Като вид готова храна брускетата има италиански произход. Първоначално се е използвала при дегустацията на новите реколти зехтин, а понастоящем се употребява главно като предястие (или т. нар. още стартер), снакс, най-често с разядка, подходяща като добавка към различни напитки. От друга страна, атакуваните стоки от клас 30 представляват различни видове произведения от зърнени култури. Процесната стока „брашно“ също е част от атакуваните стоки от клас 30.

С оглед конкретното значение на думата „брускети“ от една страна, и естеството на атакуваните стоки от клас 30 на МКСУ от друга, се налага извода, че марката директно указва вида на тези стоки - т.е. тя е описателна по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗМГО. А доколкото описателните знаци не биха могли поначало да укажат търговския произход на означените стоки, то марката е лишена и от отличителен характер, поради което попада под забраната за регистрация по чл. 11, ал. 1, т. 2 от ЗМГО.

На основание изложеното, съдът достига до извод, че жалбата е неоснователна, а оспореното решение правилно в частта, с която на основание чл.46, ал.5, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.11, ал.1, т.2 и т.4 от ЗМГО се заличава регистрацията на марка с рег. №56718 БРУСКЕТИ, словна за стоките от клас 30 „брашно“.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, в полза на ответника, с оглед своевременно направеното изявление, в тежест на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено от съда съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Разноски се дължат и за заинтересованата страна, на основание чл.143, ал.4 от АПК. Съгласно представения списък, доказаните разноски за заинтересованата страна в предходно развилите се производства, както и по повод настоящото производство са в размер на 8227,86 лева, както следва: държавна такса в размер на 50 лв. за адм. д.

№983/2019 г. по описа на АССГ, адвокатско възнаграждение в размер на 4589,81 лева по адм.д. №983/2019 г. по описа на АССГ, адвокатско възнаграждение за представителство по адм. д. №11215/21 на ВАС, VII отделение, в размер на 1968,85 лева, държавна такса в размер на 150 лв. за обжалване на Решение №5183/16.08.2021 г. по адм. д. №983/2019 г. по описа на АССГ в частта, имаща характер на определение, държавна такса в размер на 370 лв. за обжалване на Решение №5183/16.08.2021 г. по адм. д. №983/2019 г. по описа на АССГ, адвокатски хонорар за процесуално представителство и защита по настоящото дело в размер на 1099,20 лв. Не е постъпило възражение за прекомерност от страна на жалбоподателя, поради което сумата 8227,86 лева се присъжда като разноски по делото на заинтересованата страна. Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Фикосота Фууд“ ЕАД, срещу Решение №170/05.10.2018 г. на Председателя на ПВ в частта му, с която на основание чл.46, ал.5, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.11, ал.1, т.2 и т.4 от ЗМГО се заличава регистрацията на марка с рег. №56718 БРУСКЕТИ, словна за стоките от клас 30 „брашно“.

ОСЪЖДА „Фикосота Фууд“ ЕАД да заплати на Патентно ведомство сумата от 100 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Фикосота Фууд“ ЕАД да заплати на „Дъ Бейкърс“ АД сумата от 8227,86 лв., представляваща разноски, сторени по повод развилите се производства пред АССГ и ВАС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: